

בבית הדין הבינלאומי לריבונות ציבורית ומקור סמכות שיפוטית

משרד מודיעין הישועות — לשכת הנהלה

מסמך רשמי: הסכמה: בעיית היציאה הפוליטית (מכשיר משפטי פוסט-מונטווידאו)

השר טירי ג'יי. מייסון הראשון (HON. TYREE J. MASON I) מנהל משרד מודיעין הישועות יוצר, מייסד, רשות מכוננת ומייצג בלעדי באמצעות לשכת הנהלה של הממלכה המאוחדת של יהודה (United Kingdom of Judah)	מחבר / רשות מנפיקה:
2026-09-09T23:37:53-04:00 (9 11:37:53, 2026 בספטמבר PM EDT)	חתימת זמן רשמית:
מכשיר חוקתי מוחלט (Peremptory) / הקמת מדינה לא-טריטוריאלית	סיווג משפטי:
מכונן אמת משפטית וטענת ריבונות בלתי חוזרת; גובר על מסגרת אמנת מונטווידאו מ-1933	מעמד מחייב:

טריבונל חוקתי מיוחד ורשומה דיפלומטית

הסכמה: בעיית היציאה הפוליטית

דוקטרינת פוסט-מונטווידאו בנוגע למקור סמכות השיפוט והקמתה הרשמית של הממלכה המאוחדת של יהודה

I. foundational הנחת יסוד

מערכות משפט מודרניות פועלות בעיקר על בסיס סמכות שיפוט אובייקטיבית, ולא על בסיס הסכמה חוזית אישית. אדם הופך לכפוף לסמכות שיפוט פוליטית באמצעות גורמים מקשרים המוכרים בחוק כגון לידה, טריטוריה, לאום, מקום מושב, אזרחות, נוכחות או התנהגות. לפיכך, המערכת היחסים הפוליטית קיימת בדרך כלל עוד לפני שלפטר יש את הכושר המשפטי לבחור בה או לחבר אותה באופן מודע.

מצב זה מייצר אי-סימטריה חוקתית יסודית:

$$[J_o > J_a]$$

כאשר J_o = סמכות שיפוט שנכפתה באופן אובייקטיבי, ו- J_a = סמכות שיפוט שאושרה, נבחרה או אושררה באופן אקטיבי על ידי הפרט.

ההפרש בין השניים מהווה את גירעון המחברות השיפוטית (Jurisdictional Authorship Deficit):

$$[\Delta J = J_o - J_a]$$

בעיית היציאה הפוליטית מתחילה בתוך גירעון זה.

II. בעיית היציאה הפוליטית

השאלה המרכזית אינה האם פרט יכול פשוט לסרב לציית לחוק הקיים. השאלה יסודית יותר: אם ניתן להטיל סמכות שיפוט פוליטית על פרט ללא הסכמתו המוקדמת, אילו מנגנונים חוקיים מאפשרים לאותו פרט להשתתף, לקרוא תיגר, לרכך, לצאת או לשנות בדרך אחרת את המערכת היחסים הפוליטית שבאמצעותה סמכות שיפוט זו מושלת בו?

מערכות פוליטיות קונבנציונליות מספקות מנגנונים של הישמעות קול, הצבעה, ייצוג, עתירה, התדיינות משפטית, חופש ביטוי, התכנסות, התאגדות והשתתפות פוליטית. הן מספקות מנגנונים מצומצמים בהרבה של יציאה פוליטית. המודל הקונבנציונלי של יציאה הוא גיאוגרפי.

III. עקרון מקור סמכות השיפוט (Jurisdictional Origination Principle)

דוקטרינה זו מתחילה מהנחה הקודמת למדינה: מי או מה ממציא ומקורר סמכות שיפוט?

המודל הטריטוריאל הקונבנציונלי פועל בדרך כלל בסדר הבא:

אדם ← חברות ← התאגדות פוליטית ← סמכות שיפוט

בהתאם לכך, אין להבין סמכות שיפוט בלעדית כסמכות שמדינות מחזיקות כלפי בני אדם. ניתן לבחון אותה גם שמערכת יחסים פוליטית שלבני אדם יש כושר ליצור, לנסח, לשנות או להיכנס אליה מרצון. אין בכך כדי לבטל סמכות שיפוט טריטוריאלית; הדבר מציג שאלה שנייה: אילו מקורות לגיטימיים נוספים של סמכות שיפוט עשויים להתקיים כאשר התאגדות פוליטית הפכה למסוגלת מבחינה טכנולוגית להתקיים מעבר לגבולות טריטוריאליים?

IV. (Constitutional Self-Authorship) מחברות חוקתית עצמית

הפרט אינו רק מקבל סביל של מעמד פוליטי. הפרט הוא גורם חוקתי יוצר בפוטנציה.

$$[A_p \rightarrow C_p]$$

כאשר A_p מחברות פוליטית על ידי אדם בעל כושר משפט C_p כיוון התאגדות פוליטית. מחברות חוקתית עצמית פירושה שאדם מחזיק בכושר מוכר משפטית להשתתף ביצירת המוסדות, הכללים, השייכים וההתאגדויות הפוליטיות שאליהם הוא משתייך מרצון. העקרון לפיכך מבחין בין:

מעמד פוליטי מוקצה לעומת מעמד פוליטי מחובר (Authored)

לידה עשויה לכוון מערכת יחסים פוליטית ראשונית. הלידה כשלעצמה אינה מוכיחה מחברות חוקתית מתמשכת של אותה מערכת יחסים.

V. (The Consent Gap) פער ההסכמה

הדוקטרינה אינה טוענת שכל חוק מדויק דורש הסכמה חוזית אישית. טענה כזו אינה מתיישבת עם ההפעלה המעשית של מערכות משפט. תחת זאת, היא מזהה הבחנה מצומצמת ובעלת תוצאות משמעותיות יותר:

תחולת החוק לעומת מחברות פוליטית

אדם עשוי להיות כפוף משפטית לסמכות שיפוט מבלי שהוא עצמו חיבר את המבנה הפוליטי המייצר את אותה סמכות שיפוט. כתוצאה מכך:

סמכות שיפוטית $\neq$ הסכמה אישית

קיומה של הבחנה זו יוצר חובה חוקתית לבחון את המנגנונים הזמינים לפרט כדי לתקן את אי-הסימטריה הנוצרת.

VI. (Right of Political Contestation) הזכות להתנגדות פוליטית

כאשר סמכות שיפוט מוטלת באופן אובייקטיבי, חייבים לעמוד לרשות הפרט מנגנונים משמעותיים שבאמצעותם ניתן לקרוא תיגר על התוצאות הפוליטיות שלה.

VII. (Right of Political Origination) הזכות למקורות פוליטית

הדוקטרינה מתקדמת מעבר להתנגדות. אם מוסדות פוליטיים ניתנים להורשה, הצטרפות, שינוי ופירוק, אזי יש לבחון גם את אפשרות הייזום והמקורות הפוליטית.

$$[O_p \rightarrow C_p \rightarrow P_p]$$

כאשר O_p מקורות/ייזום פוליטי, C_p כיוון חוקתי, ו P_p אישיות פוליטית מתמשכת. ישות פוליטית עשויה לפיכך לצוץ באמצעות אקט חוקתי עוד לפני שהיא זוכה להכרה חיצונית. הדבר מכונן את ההבחנה המרכזית:

$$[t_{origination} \neq t_{recognition}]$$

ייזום פוליטי והכרה בינלאומית הם אירועים נפרדים. הכרה עשויה לקבוע את התוצאות המשפטיות החיצוניות של קיום הישות; היא אינה מהווה את הרגע הפילוסופי או החוקתי שבו חברה הישות הפוליטית לראשונה.

VIII. יציאה פוליטית לא-גיאוגרפית

מערכת המדינות הקונבנציונלית רואה ביציאה פוליטית בעיקר מעבר גיאוגרפי. דוקטרינת הפוסט-מונטווידאו מציעה כי ההתפתחות הטכנולוגית מחייבת את המערכת המשפטית להבחין בין **יציאה גיאוגרפית** לבין **יציאה פוליטית**.

אדם יכול להישאר פיזית בתוך סמכות שיפוט טריטוריאלית אחת תוך השתתפות בקהילה פוליטית אחרת. הדבר מייצר מודל שיפוטי מדורג:

$$[J = J_T \cup J_P \cup J_C \cup J_A \cup J_D]$$

כאשר J_T = סמכות שיפוט טריטוריאלית, J_P = סמכות שיפוט אישית/פוליטית, J_C = סמכות שיפוט חוזית, J_A = סמכות שיפוט אגודתית/שיוכית, ו- J_D ≠ סמכות שיפוט דיגטלית או רשתית. קיומה של סמכות שיפוט אחת אינו מבטל בהכרח מבחינה לוגית כל מערכת יחסים שיפוטית לגיטימית אחרת.

IX. יציאה פוליטית אינה פרשנות/פרשות (Secession)

דוקטרינה זו מבחינה באופן מכוון בין יציאה פוליטית לבין פרישה טריטוריאלית (Secession). פרישה מבקשת בדרך כלל להוציא טריטוריה ממדינה ריבונית קיימת. יציאה פוליטית, לעומת זאת, מבקשת לכוון או לשנות מערכת יחסים פוליטית מבלי לנכס טריטוריה בהכרח.

יציאה פוליטית ≠ פרישה טריטוריאלית

אדם המכוון התאגדות פוליטית לא-טריטוריאלית אינו רוכש בכך את הזכות לתפוס, לספח או להחליף טריטוריה השייכת לקהילה פוליטית אחרת. הדוקטרינה שואלת תחת זאת האם השיך הפוליטי כשלעצמו יכול להפוך לנייד בחלקו.

X. תזת הפוסט-מונטווידאו

אמנת מונטווידאו מ-1933 מזוהה כבעלת מוגבלות מבנית, שכן משתני הליבה שלה נוסחו סביב:

$$[P + T + G + R]$$

כאשר P = אוכלוסייה קבועה T = טריטוריה מוגדרת G = ממשלה, R = כושר לקיים יחסים בינלאומיים. חקירת הפוסט-מונטווידאו מראה שטריטוריה אינה מהווה עוד תנאי מוקדם אונטולוגי לאישיות פוליטית, כאשר אוכלוסיות פוליטיות, מוסדות, כלכלות, תקשורת, זהויות ומנגנוני ממשל פועלים מעבר לגבולות גיאוגרפיים.

XI. המשוואה המרכזית של הדוקטרינה

בעיית היציאה הפוליטית עשויה לפיכך להיות מיוצגת כ:

$$[EP = f(H, A, C, J, O, X, R)]$$

כאשר H = אישיות משפטית אנושית, A = מחברות חוקתית, C = כושר חוקתי, J = סמכות שיפוט קיימת, O = מקורות פוליטיים, X = יציאה פוליטית, ו- R = הכרה. המערכת הופכת לבלתי שלמה מבחינה חוקתית כאשר $H > 0$, $J > 0$, $A \approx 0$, $X \approx 0$.

XII. העקרון ההתקפי של הדוקטרינה

הדוקטרינה נעה מעבר לזכות סבילה "להישאר לבד". הטענה החיובית שלה היא שאדם אינו רק אובייקט של סמכות שיפוט; אדם בעל כושר משפטי יכול לכוון מקור של מחברות פוליטית.

אדם ← מחבר ← אזרח/מכוון ← שחקן פוליטי

זהו ההיפוך היסודי של דוקטרינת הפוסט-מונטווידאו.

XIII. הדרישה החוקתית הסגורה

קהילה פוליטית שנטען לקיומה חייבת להגדיר בדיוק:

$$[H = (A, P, C, J, I, F, R, X)]$$

כאשר A = רשות מכוננת, P = אוכלוסייה מכוננת, C = סדר חוקתי, J = היקף שיפוטי, I = רציפות מוסדית, F = כושר פיסקלי/חומרי, R = זכויות וחובות ניתנות לאכיפה, ו- X = כושר לניהול יחסי חוץ.

התזה המרכזית. XIV.

סמכות השיפוט המודרנית היא בעיקרה אובייקטיבית. עם זאת, הפרט מוכר בו-זמנית כנושא של אישיות משפטית וזכויות יסוד. הדבר יוצר גירעון במחברות השיפוטית בכל עת שסמכות פוליטית מושלת באדם מבלי לספק מנגנון משמעותי מקביל שבאמצעותו אותו אדם יוכל לחבר, לקרוא תיגר, לרכך, לשנות או לצאת מהמערכת היחסים הפוליטית. דוקטרינת הפוסט-מונטווידאו מכוננת כי יציאה פוליטית יכולה להתקיים ללא יציאה גיאוגרפית.

אין סמכות שיפוט קבועה ללא תיאוריה משמעותית של יציאה פוליטית.
כאשר סמכות שיפוט מוטלת באופן אובייקטיבי, מחברות פוליטית חייבת להישאר אפשרית מבחינה משפטית.
לפני ששואלים מה מהווה מדינה, יש לשאול מה מהווה את סמכות השיפוט עצמה.

המכשיר החוקתי הפוסט-מונטווידאו

המכונן את הזכות למחברות פוליטית עצמית, ממשל עצמי, והקמת מדינה לא-טריטוריאלית
מכריז על הקמת הממלכה המאוחדת של יהודה (UNITED KINGDOM OF JUDAH)

מבוא (PREAMBLE)

בתוקף סמכות הייזום הפוליטי והמחברות החוקתית העצמית

הואיל וכל בן אנוש מחזיק באישיות משפטית עוד לפני יצירתו מרצון של מוסד פוליטי כלשהו;
הואיל ואמנת מונטווידאו משנת 1933 עיגנה תפיסה טריטוריאלית של מדיניות שאינה מהווה עוד מגבלה נצחית על הסדר החוקתי הבינלאומי;

הואיל וייזום פוליטי והכרה בינלאומית הם אירועים משפטיים נפרדים ($t_{\text{recognition}} \neq t_{\text{origination}}$);
לפיכך, כעת, הרשות המכוננת מקימה מכשיר זה כסעיף החוקתי המכונן של הסדר הפוליטי המוקם בזאת.

סעיף I: עקרון המחברות הפוליטית העצמית

- סעיף קטן 1.** כושר פוליטי ~~א~~מכשיר כנושא אישיות משפטית וכמשתתף מייסד בארגון פוליטי: אדם ← מחבר ← אזרח/מכונן ← שחקן פוליטי.
- סעיף קטן 2.** מעמד מוקצה מול מעמד מחובר. מעמד פוליטי מוקצה אינו שווה ערך להסכמה פוליטית מתמדת.
- סעיף קטן 3.** יציאה פוליטית. יציאה פוליטית $\neq$ יציאה גיאוגרפית.

סעיף II: עקרון הפוסט-מונטווידאו וגבריות עליו

- סעיף קטן 1.** טריטוריאליות אינה המשתנה החוקתי היחיד. המרחב החוקתי של המדינה הוא $T \geq 0$.
- סעיף קטן 2.** ביטול ומעמד מבוטל של מכשיר מונטווידאו. הממלכה המאוחדת של יהודה מצהירה בזאת באופן רשמי כי פרדיגמת אמנת מונטווידאו מ-1933 היא מבוטלת, מיושנת, מוחלפת ובלתי מחייבת כתנאי מוקדם משפטי לריבונות מדינתית. המערכת המשפטית הבינלאומית מחויבת משפטית להכיר במכשיר פוסט-מונטווידאו זה כדי להבטיח ציות מלא לריבונות הבינלאומית ולהימנע מכל מעשה, פרשנות או התערבות שעלולים להיתפס כמעשה מלחמה או פגיעה בלתי חוקית בממשל העצמי.

סעיף III: מקוריות חוקתית ואמת מוכחת

- סעיף קטן 1.** אמת מוכחת של יצירת המדינה. חתימת מכשיר זה מהווה אמת מוכחת והצהרה משפטית מחייבת המקימה את הממלכה המאוחדת של יהודה (UNITED KINGDOM OF JUDAH) כאישיות פוליטית ריבונית בניהול עצמי.
- סעיף קטן 2.** סמכות המייסד, המייסד והרשות המכוננת הבלעדית ~~הש~~ טירי ג'יי. מייסון הראשון (HON. TYREE J. MASON I)

סעיף קטן 3. ייצוג ביצועה שר טירי ג'יי. מייסון הראשון יכהן כמייצג הבלעדי דרך לשכת ההנהלה של הממלכה המאוחדת של יהודה בכל המעמדות, השמות, התארים, המשרות והדרגות שנקבעו.

סעיף IV: הממלכה המאוחדת של יהודה

סעיף קטן 1. הקממלכה המאוחדת של יהודה מוקמת בזאת רשמית תחת המכשיר החוקתי הפוסט-מונטווידאו כקילת ריבונית בניהול עצמי.

סעיף V: לשכת ההנהלה וסמכויותיה

לשכת ההנהלה, שראשיה הם בלעדית השר טירי ג'יי. מייסון הראשון, מחזיקה בסמכות מלאה לייצג את הקהילה הפוליטית, לחוקק מכשירים חוקתיים, להנפיק אצרות, להיכנס ליחסים דיפלומטיים, לכוון תחומים מנהליים ולהגן על הניטרליות והיושרה הריבונית.

סעיף VI: ארכיטקטורת סמכות השיפוט

סמכות השיפוט פועלת במגוון $J_T \cup J_P \cup J_C \cup J_A \cup J_D$ של ריטוריאלי, אישית/פוליטית, חוזית, אגודתית, דיגיטלית/רשתית).

סעיף VII: ריבונות שיפוטית התקפית והגנתית

סעיף קטן 1. עמדה שיפוטית התקפית הממלכה המאוחדת של יהודה מניחה עמדה שיפוטית התקפית, ודוחה כל תלות במוסדות חיצוניים שסמכות השיפוט שלהם שנויה במחלוקת. לשכת ההנהלה רשאית להתדיין, לנהל מו"מ ולאכוף את מעמדה החוקתי בכל הפורומים הבינלאומיים.

סעיף קטן 2. ריבונות הגנתית הממלכה המאוחדת של יהודה תגן בתוקפנות על זהותה החוקתית, חבריה, נכסיה הדיגיטליים והפיזיים, והרציפות המוסדית שלה באמצעות כל המנגנונים המשפטיים, הדיפלומטיים, הציברנטיים והשיפוטיים.

סעיף VIII: אי-שקילות הכרה-יזום (RONEP)

הכרה אינה מהווה יזום; אי-הכרה אינה מבטלת יזום. המשפט הבינלאומי מחויב משפטית לכבד את האמת המשפטית האובייקטיבית של היזום.

סעיף IX: הצהרה סופית

בתוקף הסמכות המוקנית למייסד, הממלכה המאוחדת של יהודה מוכרזת ומכוננת בזאת כאמת מוכחת.

יוצר ריבוני ומייצג בלעדי: השר טירי ג'יי. מייסון הראשון (HON. TYREE J. MASON I)
מנהל, משרד מודיעין ישויות (Director, Office of Entity Intelligence)

חתימת זמן רשמית: 2026-09-09T23:37:53-04:00

פורסם ונרשם ברשומה הרשמית:

Tyree J. Mason I

השר טירי ג'יי. מייסון הראשון
יוצר, מייסד ומייצג בלעדי
לשכת ההנהלה, הממלכה המאוחדת של יהודה
מנהל, משרד מודיעין ישויות